

تاریخ ۲۰۲۰/۱۰/۱۴

محمد معصوم هوتک / مختصات افغانستان، بخش: نخبگان و مشاهیر

د اکاډميسن پوهاند عبدالشکور رشاد پېژندنه

افغان جرمن انلاين پورتال ژمنه کړې ده چې «د افغانستان لوی قاموس» له لارې د هېواد ځینې خدمتگاران خپلو لوستونکو ته وروپېژني .

«د افغانستان لوی قاموس» په خپله لمن کې د گڼو علمي، هنري، ژبنيو (مجمع اللغات، تاریخ، جغرافیه، کرنه، اقتصاد او...) لغاتو د راټولولو او خوندي کولو سر بېره، پتیلی ده چې د «شاعرانو، لیکوالو، هنرمندانو، سیاستوالو، خدمتگارانو او...» په کتگورۍ کې چې د اثارو، مقالو شعرونو او یا نورو برخو کې د لاسته راوړنو څښتنان اوسي، په لنډ ډول معرفي او خپلو لوستونکو ته یې په انلاين بڼه وروپېژني .

افغان جرمن انلاين پورتال خپله دنده گڼي چې له توپیر او شخصي ځب او بغض پرته په یاده برخه کې هغه اغلي او بناغلي معرفي کړي چې افغان، افغانستان او افغان ټولني ته یې خدمت کړی وي او یو څه ترې پاتې وي.

محمد معصوم هوتک

اکاډميسن پوهاند عبدالشکور رشاد د افغانستان او سيمي په سطحه کې ستر محقق، وتلی ادیب، منلی ژبپوه، پیاوړی استاد او خور ژبی شاعر وو چې د ۱۳۰۰ هـ ش کال د عقرب پر ۲۳مه = ۱۹۲۱ع کال د نومبر ۱۴مه د کندهار ښار د بابرو په کوڅه کې زېږېدلی وو. پلار ئې عبدالغفور خان نومېدی او علم دوسته او مخور سړی وو. په پارسي، عربي، اردو او انگرېزي ژبو پوهېدی. نیکه ئې حاجي محمد اياز خان د خپل وخت مشهور سوداگر وو. د دوی کورنۍ د لوی احمد شاه بابا د پاچهي په کلونو کې پېژندل سوې او شتمنه کورنۍ وه. د احمد شاهي عصر مشهور شخصیت او د لوی احمد شاه بابا د لمسي شاه زمان سدوزي خسر امين الملک نورمحمد خان بابېر د همدې کورنۍ سړی وو.

پوهاند عبدالشکور رشاد لومړنۍ زده کړې له خپل دانشمند پلار څخه وکړې او تر هغه وروسته ښوونځي ته شامل او په ۱۹۳۳ع کې ځني فارغ سو. له ښوونځي څخه تر فارغېدو وروسته ئې سمدستي د ښوونکي په توگه رسمي دنده پیل کړه چې د سین د لږوالي له امله به ئې " کوچنی ښوونکی" باله.

په ۱۹۴۶ع کال د کندهار ښار د مشورتې ټولني مشر او یو کال وروسته د کندهار د بلديې ریاست (ښاروالي) مرستیال وټاکل سو. کله چې د شاه محمود خان د صدارت پر مهال په هېواد کې دیموکراسي اعلان سو او گوندونه تشکیل سول، په کندهار کې د وین زلمیانو له ډېرو فعالو غړو څخه یو هم پوهاند رشاد وو چې د ملي شورا په انتخاباتو کې ئې د وین زلمیانو د نماینده په توگه برخه واخیستله خو په انتخاباتو کې د حکومت د مداخلې له امله بريالی نه سو.

تر ۱۹۴۷ع کال وروسته هندوستان ته ولاړ. هورې ئې هندي، اردو، سانسکریت او انگرېزي ژبي زده کړې او د پښتنو د تاریخ په اړه ئې ژور تحقیقات سر ته ورسول. هېواد ته تر راتگ وروسته په ۱۹۵۷ع کال د پښتو ټولني مسلکي غړی او پر څنگ ئې د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي د استاد په توگه مقرر سو. په همدې وخت کې ئې د پوهنتون د استادۍ

پر څنگ د پښتو ټولني د مسلکي مرستيالی دنده هم پر مخ ورله. په دغه وخت کې د پښتو ټولني د رياست وظيفه د اردو اېنډ گل پاچا الفت پر غاړه وه.

په ۱۹۶۱ع کال د پخواني شوروي اتحاد د لښکراد (اوسنی پېترزبورگ) ښار د ختيځ پېژندنې په انستيتوت کې د پښتو څانگې د استاد په توگه مقرر سو او دوه نيم کاله ئې دغه وظيفه مخ ته يووړه. په دغه وخت کې روسي ژبه زده کړه. هيواد ته تر بيرته راتگ وروسته ئې د ژبو او ادبياتو پوهنځي په پښتو ډيپارټمنټ کې د استاد او ددغه ډيپارټمنټ د مشر (شف) په توگه وظيفې ته دوام ورکړ. په ۱۹۷۴ع کال ئې د پوهاندۍ علمي رتبې ته ارتقا وکړه. دې دندې ته ئې د ۱۹۷۸ع کال د ثور تر کودتاه پوري دوام ورکړ او ددغې کودتاه په لومړيو مياشتو کې تقاعد ته سوق سو خو له پوهنتون او د علومو له اکاډيمۍ سره ئې علمي همکاري جاري وساتله. پوهاند رشاد ته په ۲۰۰۳ع کال په جلال آباد ښار کې دده په وياړ جوړ سوي سيمينار په ترڅ کې د "علامه" لقب ورکول سو.

پوهاند رشاد پر افغانستان باندي د روسي يرغل او اشغال په کلونو کې ئې د روسي اشغالگرانو پر ضد شعرونه په مستعارو نومونو د کليفورنيا، ناروي، جرمني، اتریش، هند، پېښور او کراچي په افغاني نشراتو کې خپرول او د ژوند تر وروستۍ سلگۍ ئې د استبداد او بلواکۍ پر خلاف اشعار وويل. د علامه رشاد سياسي افکار د هيوادپالني، ملتپالني او خپلواکۍ غوښتنې پر بنسټ ولاړ وو او د ټولنيزو ريفورمونو او ډيموکراسۍ په پلوي ئې هر وخت د منورينو خوا نيولې وه.

دده آثار او تحقيقات دده په ژوند کې لا پر افغانستان سربېره په هند، پاکستان او د منځني آسيا په هيوادو کې لوستونکي درلودل او د سيمي او نړۍ په علمي ټولنو کې پېژندل سوي افغان عالم و. دده د خپل برکتناک ژوند په اوږدو کې په سونو شاگردان وروزل چې ځيني ئې اوس په نړيواله سطحه کې مطرح پوهان دي. دده د څېړنو په نتيجه کې د پښتو ادب، ژبي او تاريخ خورا غامض او پرله پېچلي مسایل روښانه او حل سوي دي او پښتو ادب، ژبي او تاريخ ته ئې تر شپېتو زيات چاپي او تر اتيا زيات ناچاپ آثار پرېښول.

علامه عبدالشکور رشاد د ۱۳۸۳ش کال د قوس پر يوولسمه د چارشنبې په ورځ د کابل ښار په څلور سوه بستريز روغتون کې وفات او په کندهار کې د پوهنتون په انگرې کې په درناوۍ سره خاورو ته وسپارل سو. پر مزار ئې ستره گومبته ولاړه ده.

د افغانستان په لوی قاموس

مختصات افغانستان					
اسم يا کلمه	تصوير	بيوگرافي مختصر	معلومات مكملة	تخصص	نوع محتوا
رشاد عبدالشکور		اکايميس پوهاند عبدالشکور رشاد د افغانستان او سيمي په سطحه کې ستر محقق، وټلی ادیب، منلی ژبپوه، پياوړی استاد او خوږ ژبی شاعر وو چې د ۱۳۰۰ هـ ش کال د عقرب پر ۲۳مه = د ۱۹۲۱ع کال د نومبر ۱۴مه د کندهار ښار د بابرو په کوڅه کې زېږېدلی وو. پلار ئې عبدالغفور خان نومېدی او علم دوسته او مخور سړی وو. په پارسي، عربي، اردو او انگرېزي ژبو پوهېدی. نيکه ئې حاجي محمد اياز خان د خپل وخت مشهور سوداگر وو. د نوي کورني د لوی احمد شاه بابا د پاچهي په کلونو کې پېژندل سوي او شتمنه کورنی وه. د احمد شاهي عصر مشهور شخصيت او د لوی احمد شاه بابا د لمسي شاه زمان سدوزي خسر امين الملک نورمحمد خان بابا د همدې کورني سړی وو.	د اکايميس پوهاند عبدالشکور رشاد	محقق، نويسنده، شاعر، تاريخ شناس، جامعه شناس، زبان شناس و سياست شناس	شعراء، نويسندگان، هنرمندان و خدمتگاران